

computers מחשבים

וו להדפסה

יקיר

פרשת הלמו: תעלומה - מי התיר את החדירה הנמשכת?

משה הלוי, הידוע יותר כפעיל הרשת "הלמו", הופתע לגלות "צו חיפוש פתוח" שניתן למשטרה על שמו אך מעולם לא נמסר לו ונדרשה התערבות שופט כדי שהמשטרה תציג לו עותק. המשטרה: בדיקתנו העלתה טיפול ללא דופי. נציבת תלונות השופטים סבורה אחרת
ניב ליליאן

לפעיל הרשת המוכר משה "הלמו" הלוי, יש אומנם היסטוריה של התקלויות לא נעימות עם אנשי המשטרה, ולאחרונה הגיעה תביעה שלו נגד המשטרה גם אל פתחו של בית המשפט העליון. אולם, צו חיפוש במחשב שהוצא על שמו - צריך לעורר דאגה אצל כל אזרח.

ד"ר נפגע צילום: גיל

לחצו כאן להגדיל הטקסט

לחצו להקטין את הטקסט

קראדי נעלב

בשישה בפברואר, 2006, התפרסמה ב"ידיעות אחרונות" ידיעה, בה נראה מפכ"ל המשטרה משה קראדי, בתמונה מעובדת על רקע של דגל נאצי, עונד סמלי א.ס.א. את התמונה הזו, העלה הלמו לפני כן לפורומים של אתר "רוטר". הלמו עצמו, אגב, מכחיש כי יצר את התמונה.

אנשי מפלג עבירות מחשב של היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה) מיהרו באותו הבוקר לבית משפט השלום בתל אביב אל השופטת גיליה רביד, והגישו בקשה לצו חיפוש. הסיבה לחקירה: העלבת עובד ציבור. "עובד הציבור" הוא לא אחר מאשר המפקח הכללי של המשטרה, רב-ניצב משה קראדי.

מה אומר החוק?

כיון שחיפוש בידי המשטרה הוא חדירה משמעותית לפרטיותם של אזרחים, פקודת מעצר וחיפוש בסדר הדין הפלילי בחוק, קובעת הסדרים מאוד מדויקים לביצוע של חיפוש בכלל, וחיפוש במחשב בפרט.

מודעה

לפני שתספיק
לכתוב את זה,

באופן בסיסי, צו חיפוש אמור להכיל פירוט במה האדם נחשד, מדוע השופט מחליט לאשר את החיפוש, רשימה מסודרת של החפצים שמותר למשטרה לתפוס, ותאריך מוגבל לביצוע החיפוש. צו חיפוש הוא חד פעמי ומותר למשטרה להשתמש בו בהזדמנות אחת בלבד. כל חיפוש נוסף, דורש צו חיפוש חדש.

המשטרה מחביאה את הצו?

הצו שהגיע לידי ynet, בניגוד גמור לדרישות המפורטות של הפקודה, מתיר למשטרה לתפוס "כל חפץ או מסמך הדרושים לחקירה" ומתיר לה "חדירה נמשכת לצורך הפקת פלטים". "חדירה נמשכת" הוא מושג שאין לו זכר בחוק - ומשמעותו, הוא ביצוע מספר חיפושים בבית או ברכוש החשוד, כאשר נעשה שימוש באותו הצו. הצו גם אינו נושא תאריך, שאמור להיות מוטבע על כל

מסמך משפטי שהוא - ובטח צו חיפוש.

המשטרה, מצדה טוענת, כי החיפוש לא בוצע בסופו של דבר. אולם, צו חיפוש שלא בוצע צריך לחזור לבית המשפט 60 יום לאחר הוצאתו. הצו עצמו לא נמצא בתיקי בית המשפט, עד היום. הגורם היחיד שאוחז בצו המקורי, המלא והחתום - הוא משטרת ישראל.

הלמו מעולם לא קיבל את הצו הזה לידי, ועל קיומו של הצו נודע לו במקרה. ומשביקש מהמשטרה לקבל לידי עותק מן הצו - נתקל בסירוב. נדרשה התערבותו של שופט בית משפט השלום בעכו, כדי שהצו יגיע לידי של הלמו, בדצמבר 2006 - יותר מעשרה חודשים לאחר שהוצא.

הצו הנעלם

הלמו פנה בעניין הזה לנציבת תלונות הציבור על שופטים, השופטת בדימוס טובה שטרסברג-כהן. שטרסברג-כהן ערכה בדיקה וחקירה משלה בעניין הצו, והממצאים שלה - חמורים.

כך כותבת השופטת שטרסברג-כהן בתשובתה: "מאחר והצו המקורי איננו בתיק בית המשפט, והיות וכבוד השופטת אינה יכולה להתייחס לצילום הצו שנמצא בתיק המשטרה ולאשר חתימתה עליו, לא ניתן להתייחס ספציפית לצו הנדון... עם זאת ברור, שהצו עימו ביקשה המשטרה לערוך חיפוש, לוקה בחסר מהותי ואינו עומד בכללים הנדרשים".

יש לציין, כי שופטת בית משפט השלום גיליה רביד, אשר לכאורה חתומה על הצו, ציינה בתשובתה לפניית הנציבה כי היא נוהגת לתת צווים מלאים, העומדים בכללים הנדרשים בעניין זה.

הקלות הבלתי נסבלת של מתן צווי חיפוש

נציבת תלונות השופטים, השופטת שטרסברג-כהן, כבר התבטאה בנושא [והעירה בעבר](#) לשופטים על הקלות שבה הם חותמים על צווי חיפוש, ועל החשיבות שבמילוי הפרטים הנדרשים בצו - במלואם.

בתשובתה היא כותבת: "אין צווים אלה שונים מכל החלטה אחרת היוצאת מלפני השופט, הנושא באחריות להחלטותיו...הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בצווים כמו צו חיפוש, הפוגעים בכבוד, בקניין ובפרטיות, שהן מזכויות היסוד החוקתיות בישראל".

משה הלוי נגד משטרת ישראל

פרשת "הלמו" מגיעה לבית המשפט העליון / ניב ליליאן

שופט בית המשפט העליון, סלים ג'ובראן, העניק זכות עתירה לעורך דינו של הלמו. דרישתו של הלמו לקבל לידי בחזרה את הכונן הקשיח שלו, הפכה לדיון על פרטיות, חופש ביטוי וגבולות הסמכות של המשטרה

[לכתבה המלאה](#)

איך המשטרה מעזה?

אנשי משפט ומחוקקים מביעים אף הם מורת רוח מצווי חיפוש קלוקלים שכאלה, בהם עושה המשטרה שימוש תדיר, גם כאשר מדובר בחפץ רגיש כמו מחשב - המאחסן ביטוי למחשבותיו וסודותיו של אדם.

עו"ד חיים רביה, המתמחה במשפט פלילי ובמשפט בנושאי אינטרנט וטכנולוגיה סבור שהיועץ המשפטי לממשלה צריך להוציא הנחיה חריפה שלא להעז ולפנות עם טפסים כאלה לבתי המשפט.

"המשטרה לא יכולה להתנהג כמו אחרון בעלי הדין האזרחי, שרוצה להשיג את המקסימום שבית המשפט ייתן לו. המשטרה חייבת להתחשב בשיקולים ציבוריים ובהם זכויות החשוד לפגיעה מינימלית בפרטיותו, בעיסוקיו ובחיייו. משטרת ישראל לא יכולה

בשום צורה פנים אופן לאמץ מדיניות גורפת של 'נבקש' ו'נשיג' כל מה שאנחנו יכולים בלי שום מגבלה – אפילו לא מגבלה של סוג העבירה הנידונה." הוא מסביר.

"מן הראוי שהשופטים יתחקרו"

חבר הכנסת מיכאל איתן, אשר עמד בעבר בראש ועדת חוק, משפט וחוקה והיה בין האחראים לתיקונים בפקודת מעצר וחיפוש, מביע את חוסר שביעות רצונו מהתנהלות בתי המשפט בעניין צווי חיפוש.

"כל הסוגיה של הוצאת צווי חיפוש, האזנת סתר, איסור פרסום - זכויות האזרח בתחומים האלה מופקדות בידיהם של שופטים שלצד הרב, לא עושים מלאכתם נאמנה במקרים רבים, ומוציאים במעמד צד אחד כאילו הם פקידים של המשטרה... מן הראוי שהשופטים יתחקרו ויהיו פרוטוקולים יותר רציניים, על מנת שהשוטר שמעיד בפני השופט - יהיה אחראי למה שהוא אומר".

צו החיפוש הבעייתי הזה היה אחד מהמסמכים שהוגשו לאחרונה לעיונו של בית המשפט העליון בתביעה שהגיש נגד המשטרה. השופט סלים ג'ובראן הורה ליחידה הארצית לחקירות הונאה במשטרת ישראל, להגיש את תגובתה בתוך 60 יום.

תגובות

ממשטרת ישראל נמסר: "הבקשה לביצוע חיפוש, הינה חלק אינטגרלי של הצו ויש לקרוא את שניהם כמקשה אחת. בבקשה עצמה, שהיא החלק הממולא על ידי המשטרה, נרשם תאריך 6.9.2006 ואילו הצו ממולא על ידי השופט, אשר רושם ככל שיחליט, כולל

דעה

הגיע הזמן שהמשטרה תעזוב את "הלמו" לנפשו / גל מור

יש איזה גולש מעכו שנעצר בכל פעם שמישהו במשטרה צריך להראות למפכ"ל הישגים בנוגע לטיפול באינטרנט. לא מגוחך?

[לכתבה המלאה](#)

הנחיות מיוחדות וזאת, ללא התערבות המשטרה. הצו המקורי והבקשה מצויים בתיק החקירה, הנמצא בלשכת תביעות גליל. כאמור, בפועל לא בוצע חיפוש, כיון שהחשוד לא היה בבית ולא נתפס דבר.

"החשדות לעבירה, שבגינן הוצא צו החיפוש ופורטו על ידי המשטרה בבקשה הינן - 'העלבת עובד ציבור והסתה'. לבקשה צורף תיק החקירה בשלמותו. לעניין נוכחות עדים בחיפוש - כאמור, בית המשפט הוא אשר רשאי לסמן בצו ולהעיר כראות עיניו. יחד עם זאת, בלא כל קשר לסימון על גבי הצו, אנו כפופים להוראות החוק, המחייב עריכת חיפוש בנוכחות עדים וכך אנו נוהגים.

"לעניין המושג 'חדירה נמשכת', מפאת מגבלות הזמן בעת עריכת חיפוש בביתו של חשוד, נתפס מחשב, מובא ליחידת המשטרה, שם נמשכת החדירה למחשב, עד למיצוי החיפוש בו. במקרה זה, ביהמ"ש אישר זאת על גבי הצו. פרטיו האישיים של נציג המשטרה מפורטים בבקשה, לרבות מספר אישי ודרגה. גם בצו עצמו נרשם שמו בכתב יד (בסעיף ראשון), אולם ככל הנראה מכיוון שהעותק המצוי אינו קריא, יש קושי לזהות פרט זה".

בעניין תגובת המשטרה, נציין רק שלושה עניינים: ברישומי בית המשפט, מופיע כי הבקשה הוגשה בחודש פברואר **ולא** בחודש ספטמבר, כפי שטוענת המשטרה. ל"חדירה נמשכת", כאמור, אין זכר בחוק. ולבסוף, נציין כי למרות בקשות חוזרות ונשנות מצד ynet לעיין בצו החיפוש, לרבות חלק הבקשה שהוגש לבית המשפט, המשטרה טרם נענתה.

מדוברות הנהלת בתי המשפט נמסר בתגובה לכתבה כי הנהלת בתי המשפט קיבלה את דו"ח הנציבה ולומדת את מסקנותיו.